

Alle tiders

rejsekamerat!

Af Steen Frimodt

Canons nye EOS ser ikke umiddelbart ud som en revolutionerende kameramodel, der

»rydder forsiden«. Ikke desto mindre

fremviser EOS 600 en sådan række

forbedringer i forhold til søstermodellerne

620 og 650, at den klart fremstår som et af

markedets ypperste kameraer. Og den

direkte brugeradgang til kameraets

»hjerne« varslers fremtidens udvikling for de

avancerede spejlreflekskameraer.

Jeg var ved at pakke fototasken til en fire-ugers fotorejse til Tyrkiet, da jeg hørte om EOS 600. Rygterne berettede bl.a. om dobbeltså hurtig autofokus og oven i købet autofokus af den forudseende type, der nyligt blev lanceret i Minolta Dynax og Nikon F4. Min interesse var ekstra stor, da jeg netop havde besluttet at lade min EOS 620 få følge af endnu et hus. Og udstyret med 420 EZ flash og objektiverne 28 mm, 35-105 mm, 50 mm makro og 100-300 mm samt en posefuld film, følte jeg mig ganske godt rustet til testen af EOS 600.

Suveræn autofokus

Dobbelt så hurtig autofokus i forhold til hvad 620/650 kan præstere - det lyder ganske imponerende. Endnu mere imponerende er det at arbejde med det i praksis. Med 28 mm vidvinklen betyder autofokus ganske vist ikke alverden. Men med den lovende foromtale fandt jeg, at tiden endelig var inde til at arbejde med en lang brændvidde. Valget faldt på 100-300mm L-optikken (herom senere), som virkelig skulle sætte autofokus på en prøve.

Den kvikkere fokusbevægelse er opnået ved at anvende en hurtigere computer. Forskellen mærkes tydeligt, hvis man har arbejdet med 600-modellen og hurtigt skifter til 620 - den »gamle« har en mærkbar forsinkelse fra udløserknappen aktiveres til fokuseringen sætter i gang. I praksis er forskellen i de fleste motivsituationer helt uden betydning, men med 300 mm tele i en levende folkemængde kan det være forskellen på et perfekt og et mislykket billede.

Lynhurtig filmtransport

Canon folkene har benyttet lejligheden til at forbedre filmtransporten, så der nu kan opnås hele 5 bill/sek - dog kun med fast fokusindstilling. Med forudseende autofokus er hastigheden 2,5 bill/sek og det er ganske flot. Det er måske sjældent, man har brug for de hurtige forløb, men selv ved optagelse af enkeltbilleder fornemmes kameraet meget kvikkere, fordi spejlbevægelse og filmtransport sker samtidigt.

Endnu bedre lysmåler

Ved reportagefotografering forlader jeg mig normalt fuldstændigt på EOS-kameraernes automatiske målesystem - simpelt hen fordi det plejer at give et højere gennemsnit af korrekt eksponerede optagelser end jeg får ved almindelig centervægtet måling. Men 100% bliver det aldrig. Når det går galt, er der næsten altid tale om overeksponering, som med sort/hvid og farvenegativfilm er en fordel, men som ved dia-film kan give for blege billeder, selv om selve hovedmotivet måske er korrekt eksponeret.

Vi vil formentlig snart se et kamera, der aflæser filmtype i filmkassetten DX-kodning og vælger eksponeringsprogram derefter. Indtil videre har Canon med EOS 600 valgt at imødekomme dia fotografierne ved at kompensere lidt mere behersket, og efter mine erfaringer er man med denne filmtype nu meget tæt på de 100% korrekt belyste billeder.

Derudover er kamerahuset forsynet med en knap, som »løser alle problemer« - knappen for partiel måling. Med et enkelt tryk af tommelfingeren skiftes til 6,5% spotmåling, med måleværdien låst så længe knappen holdes indtrykket. Den mulighed har jeg glæde af, når lysfordelingen i motivet er kontrastrig og dermed vanskelig for dia-filmen. Så nøjes jeg ikke med en automatisk eksponering, men retter også søgerens midterfelt mod den lyseste motivdel og laver en spotmåling. Hvis eksponeringsværdien i søgeren ændres, så tager jeg et ekstra skud.

Når forskellen på at være »dobbelt så hurtig« og »forudseende« betyder alt. Billederne er fra en serie taget med henholdsvis EOS 620 og EOS 600. Objektivet var den omtalte 100-300mm zoom indstillet på 300 mm.

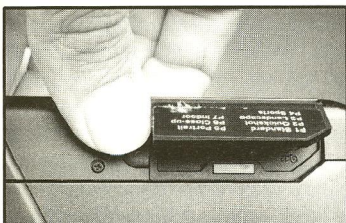
Computeren gør hvad du vil

Minolta har hentet megen opmærksomhed for ideen med programkortene til Dynax 7000i-modellen. »Men hvorfor betale ekstra og tilmed have besvær med at holde styr på kortene?« spørger Canon-folkene og fortsætter: »Det var da bedre, at lade kameraet blive født med programmerne«. Som sagt så gjort, og det uden at ændre i kameraets ydre, for man klarer sig rigeligt med de forhåndenværende knapper ved indstilling af den såkaldte *programmede billedkontrol* (P.I.C.).

Programmerne dækker (1) *Normal-program*, hvor lukkertiden afpasses objektivets brændvidde; (2) *Situationsbilleder*, med prioritering af hurtige lukkertider, AF-servo og motor til serieoptagelser; (3) *Landskaber* med prioritering af skarphedsdybden; (4) *Sport* næsten som (2); (5) *Portrætter*, hvor der så vidt muligt vælges fuld blændeåbning for at gøre baggrunden uskarpt; (6) *Næroptagelser* hvor lysmåleren omstilles til centervægt samt (7) *Indendørsoptagelser* beregnet på flashfotografering.

Smart lyder det og smart er det. Men den mere rutinerede fotograf vil nok med tiden opdage et par frustrerende begrænsninger ved disse programmer. Det er nemlig ikke muligt at gribe ind i programmet undervejs, hverken med spotmålings knappen, eksponeringshjulet (for at ændre lukkertids/blænde-kombinationen) eller indstilling for AF- og filmfremtræksmetode.

Det endte derfor med, at jeg næsten udelukkende arbejdede på A-indstillingen, ganske som på 620'eren, og jeg havde derfor ingen fornøjelse af pro-

Det eneste, som afslører EOS 600 kameraets særlige program-muligheder er den lille husskelap, man kan klæbe på dækslet på kamerahuset. Program 1 er standard, program 2 er til situationsbilleder osv...

grammulighederne. Portræt-programmet havde ellers passet mig fint med 100-300mm zoomen, men her får man ikke den forudseende autofokus. På sportsprogrammet skete nedblændingen alt for hurtigt på bekostning af lukkertiden, og her kunne jeg lige så godt anvende A-programmet og her indkoble den glidende autofokus.

Man skal altså gøre sig klart, at EOS 600 er to kameraer i ét. På »grøn indstilling« er det et fuldautomatisk kamera for den helt uerfarne fotograf, der efter lidt øvelse kan få ekstra hjælp af programvalgene. Og ved at dreje på hovedafbryderen til A forvandles EOS 600 til et uhyre alsidigt og kompetent kamera, der kan tilgodesse næsten alle behov.

Nyttig programmering

Til gengæld havde jeg stor glæde af den programmering, som Canon kalder »individuel funktionskontrol« - det bør blive standard i alle avancerede SLR-kameraer.

Fotografen kan f.eks. selv aktivere følgende: Tilbagespolingen sker først, når man selv giver besked; filmens førestrimmel efterlades et lille stykke ude af filmkassetten efter tilbagespoling; filmfølsomhed indstilles manuelt og frakobling af biip-signal ved risiko for kamerarystelser.

De to første muligheder ligger også i EOS 620, men her kan omstillingen kun ske på værkstedet.

Objektiv i verdensklasse

Canon har to næsten identiske 100-300mm zoomer til EOS, men den ene udmærker sig ved at være en »L-optik«, hvor der anvendes højtydende glas-sorter til eliminering af farvefjelen, der begynder at blive kritisk, når man kommer over 200 mm. Jeg var derfor ikke i tvivl om, at jeg skulle vælge L-optikken, og uden at have prøvet den anden, kan jeg kun sige, at dét valg fortrød jeg ikke - selv om der smuttede nogle tussindlapper ekstra på regningen. Lysstyrken på f:5,6 er ikke imponerende, men til gengæld er vægten kun 720 gram. Billedkvaliteten er helt i top allerede på fuld blænde og nærgrænsen er så kort som 1,35 meter.

Den lynhurtige, forudseende autofokus kom nu virkelig til sin ret. Og med den smidighed, som zoom-objektivet yderligere giver, fandt jeg kombinationen suveræn. Farvebillederne talte deres eget klare sprog. Kameraets vel-dæmpede spejl- og lukkerbevægelse gjorde sit til at undgå kamerarystelser.

Efter denne oplevelse er fristelsen stor til at prøve 28-80 mm L-optikken, der tilmed er udstyret med den lynhurtige og støjsvage ultrasoniske motor. Men prisen på omkring 20.000 kr. fortæller, at det må forblive en drøm.

Den bedste i flokken, men...

EOS 600 er udstyret med det bedste fra

sine to nærmeste søskende EOS 620 og 650. Fra EOS 650 er først og fremmest hentet dybdeprogrammet, som jeg faktisk har haft glæde af i ny og næ. Fra 620 er hentet det belyste LCD-panel samt AEB, der giver tre optagelser på stribet med en valgfri forskel i eksponering. AEB holdes indkoblet også efter optagelsen, så man uden videre kan tage en ny serie, men stadig synes jeg, det er for besværligt at bruge i forhold til f.eks. at tage en ekstra eksponering efter brug af spotmåle-knappen.

EOS 600 har dog ikke fået »det hele med«. Først og fremmest er korteste lukkertid kun 1/2000 sekund med deraf følgende X-tid på 1/125 sek. Ligeledes nøjes man med det billige batterihåndgreb uden kontakt for fjernudløser. Det kan undre, at man i et ellers så kompetent kamera sparer på disse ting, men prisen skal naturligvis holdes nede - og mon ikke vi kan vente en mere avanceret model i den nærmeste fremtid. Indtil da er EOS 600 et af markedets mest interessante kameraer og det til en pris, der kun er nogle få hundrede kroner over EOS 650!

Ca. priser

EOS 600 kamerahus: 4.995 kr.
EF-objektiver: 35-70mm A 2.370 kr.;
100-300mm/f:5,6 5.710 kr.; 100-300mm L 9.360 kr.